

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 14C/211/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114229140
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Tulejová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2019:1114229140.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I pred sudkyňou JUDr. Evou Tulejovou v spore žalobcu: N. I., I. XX.XX.XXXX, Z. R. XXXX/XX, XXX XX N.T. H., právne zastúpený: JUDr. Ján Juhász, bytom ul. Tokajčicka 871/18, 040 22 Košice, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866, o zaplatenie 173,46 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Súd **n e p r i z n á v a** žalovanému nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručенou na Okresný súd Bratislava I dňa 21.10.2014 domáhal voči žalovanému zaplatenia náhrady škody vo výške 173,46 EUR s príslušenstvom a náhrady trov konania titulom nesprávneho úradného postupu povereného príslušníka Policajného zboru SR (ďalej len „PZ SR“) v Kráľovskom Chlmci.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že v rámci trestného konania vedenom na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 1T/54/2010, kde bol žalobca v postavení poškodeného, sa zúčastnil na vyšetrení u povereného príslušníka Policajného zboru SR dňa 16.07.2010 a na výsluchu na základe predvolania príslušníka Policajného zboru SR dňa 27.08.2010 a titulom neuhradeného svedočného mu mala vzniknúť škoda. Žalobca sa musel na obe spomínané predvolania dostaviť z Prahy, kde pracuje. Žalobca sa v žalobe domáha úhrady cestovných nákladov a stravného, ako nákladov tvoriacich svedočné, v celkovej výške 173,46 EUR.

3. Žalobca sa podaním zo dňa 24.01.2011 obrátil na žalovaného so žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku. Žalobca sa domáhal náhrady škody, ktorá mu vznikla z titulom nepreplatenia svedočného v celkovej výške 173,46 EUR. Žalovaný na žiadosť o predbežné prerokovanie odpovedal podaním označeným SLV:PS-48/2011 dňa 17.08.2011 tým spôsobom, že prokurátor nekonštatoval nezákonný postup vyšetrovateľa počas prípravného konania a žiadosti poškodeného - žalobcu nevyhoviel.

4. Žalobca sa totožného nároku domáhal voči inému žalovanému, Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, vo veci sa viedlo konanie na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 24C/137/2013, pričom súd žalobu žalobcu z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie zamietol. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 14.10.2014.

5. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 11.04.2016. Vo vyjadrení žalovaný uviedol, že z povahy žaloby vyplýva, že žalobca sa domáha zaplatenia sumy 173,46 EUR s príslušenstvom titulom

nesprávneho úradného postupu príslušníka Policajného zboru SR. Žalovaný uviedol, že podľa § 9 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“), pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu policajta spočívajúcom v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti o preskúmanie postupu policajta prokurátorom. Žalovaný uviedol, že dňa 25.10.2011 bola na sekciu kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR podaná žiadosť o preskúmanie postupu policajta zo dňa 23.10.2011 k číslu ČVS: SKIS-278/IS-4-V-2011, ktorá sa týkala okrem iných vecí aj neurčenia výšky svedočného vo veci vedenej na Obvodnom oddelení Kráľovský Chlmec pod ČVS: ORP-30/KC-TV-2010. Žiadosť o preskúmanie postupu policajta mal podať pán Q. I., a nie žalobca. Žalovaný uviedol, že v uznesení Okresnej prokuratúry Trebišov 1Pn/472/11-5 zo dňa 18.11.2011 prokurátor k žiadosti uviedol, že nie je oprávnený preskúmať postup povereného príslušníka Policajného zboru v konaniach, na ktoré oznamovateľ poukazuje vo svojom trestnom oznámení, ako aj v podanej sťažnosti, toto právo prináleží len prokurátorovi, ktorý vykonáva dozor v príslušnom konaní. Žalovaný tvrdil, že žalobca nepreukázal nesprávny úradný postup príslušníka PZ. Zároveň žalovaný rozporoval nárok na svedočné za účasť na vyšetrení u znalca W.. K. dňa 16.07.2010, nakoľko pri tomto úkone žalobca nevystupoval ako svedok. Žalovaný zároveň vzniesol námietku premlčania, nakoľko podľa tvrdení žalovaného, žalobca sa musel najneskôr dňa 07.12.2010 dozvedieť o škode (o jej výške, a kto je za ňu zodpovedný), čo pri započítaní doby počas ktorej premlčacia doba spočívala titulom predbežného prerokovania návrhu (6 mesiacov podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z.), znamená, že posledným dňom premlčacej doby bol najneskôr deň 07.06.2014. Žaloba bola súdu doručená dňa 21.10.2014. Žalovaný navrhol súdu žalobu ako neopodstatnenú zamietnuť.

6. Žalobca v podaní zo dňa 16.12.2016 poprel skutkové tvrdenia žalovaného ohľadom plynutia premlčacej doby. Žalobca tvrdil, že premlčacia doba spočívala, keď podal žalobu na Okresný súd Trebišov, pod sp. zn. 2C/18/2011 dňa 23.08.2011 a na Okresný súd Bratislava I dňa pod sp. zn. 24C/137/2013 zo dňa 25.06.2013. V tomto konaní ide v poradí o tretiu žalobu žalobcu, pričom predmet konania je podľa žalobcu totožný. Žalobca v predmetnom podaní doplnil listinné dôkazy preukazujúce uhradenie cestovných nákladov a znalecký posudok W.. X. K., H., E. z odvetvia chirurgie. Žalobca rozporoval aj dobu liečenia stanovenú W.. K. a v kontexte tohto si poškodený - v tomto konaní žalobca - obstaral na svoje náklady znalecký posudok znalca B.. W. B., Dr. Sc. Súd konštatuje, že doba liečenia poškodeného stanovená jednotlivými znalcami nie je predmetom tohto konania. Žalobca zároveň uviedol, že o práve uplatniť si svedočné v stanovenej lehote nebol poučený.

7. Žalovaný v podaní zo dňa 12.09.2018 uviedol, že zotrváva na predošlom vyjadrení zo dňa 11.04.2016. K žalobcom tvrdenému nesprávnemu postupu žalovaný uviedol, že na vznik zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je potrebné kumulatívne splnenie troch podmienok: 1. Existencia protiprávneho úkonu, nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu, 2. Škoda, 3. Príčinná súvislosť medzi existenciou protiprávneho úkonu, nezákonného rozhodnutia alebo nesprávnym úradným postupom a škodou. Žalovaný uviedol, že žalobca nepreukázal existenciu nesprávneho úradného postupu, čím nespĺnil už prvú podmienku na úspešnosť svojej žaloby. Prokurátor Okresnej prokuratúry Trebišov preskúmal sťažnosť poškodeného - v tomto konaní žalobcu a listom označeným ako: „Preskúmanie postupu policajného orgánu č. 1 Pv 88/10-14 zo dňa 18.06.2010“ oznámil žalobcovi, že žiadne pochybenie policajného orgánu nezistil. Prokurátor opätovne preskúmal postup policajného orgánu a v odpovedi označenej ako: „Preskúmanie postupu policajného orgánu č. 1 Pv 88/10-14 zo dňa 03.09.2010“ konštatoval, že „nezistil žiadne pochybenia policajných orgánov a ich konanie preto nemožno považovať za nezákonné napriek tomu, že nie je v súlade s predstavou splnomocnenca poškodenej strany.“ Žalovaný uviedol, že prokurátorka Krajskej prokuratúry v Košiciach podnet poškodeného k sp. zn. 1 Pv 88/10 ako nedôvodný odložila. Sťažnosťou sa mala zaoberať aj oddelenie odboru inšpekčnej služby sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR, ktoré sťažnosť zamietlo ako nedôvodnú. Žalovaný k existencii škody konštatoval, že žalobca ju nepreukázal.

8. Súd v danej veci postupoval podľa ust. § 297b CSP v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP a prejednal a rozhodol vec bez nariadenia pojednávania. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu v zákonnej lehote, sporové strany, resp. ich zástupcovia, na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

9. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“), štát zodpovedá za podmienok

ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a/ nezákonným rozhodnutím, b/ nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c/ rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d/ nesprávnym úradným postupom.

10. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

11. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

12. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

13. Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy prokurátorom.

14. Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

15. Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

16. Podľa § 15 ods. 1 zák. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20040701.html>> a 11 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20040701.html>>.

17. Podľa § 19 ods. 1 zák. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

18. Podľa § 19 ods. 2 zák. 514/2003 Z.z. najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20040701.html>>. Z.z

19. Podľa ust. § 19 ods. 3 zák. 514/2003Z.z. lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20040701.html>> odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

20. Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 Občianskeho Zákonníka). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. / § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka /

21. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že predmetom konania je náhrada škody vo výške 173,46.- Eur s príslušenstvom, ktorá mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom žalovaného. Súd na daný prípad aplikoval a uplatnený nárok na náhradu škody posúdil podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

22. V danom konaní bolo spornou okolnosťou uplatnená námietka premlčania žalovaným. Poukázal na to, že žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bola Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky doručená dňa 26.01.2011. Odpoveď na žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bola zástupcovi žalobcu doručená dňa 05.09.2011, ale keďže v zmysle § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. premlčacia lehota spočíva maximálne po dobu 6 mesiacov, tak táto spočívala od 26.01.2011 do 26.07.2011. Žalovaný tvrdil, že žalobca o škode musel vedieť najneskôr pri podaní odporu proti trestnému rozkazu dňa 07.12.2010. Žalovaný má ale za to, že žalobca o škode musel vedieť už pred týmto dátumom, vzhľadom na to, že už dňa 28.10.2010 doručil Obvodnému oddeleniu Policajného zboru v Kráľovskom Chlmcí podanie označené ako cit. „Dodatok vyúčtovania trov trestného konania, opätovný návrh na vznesenie obvinenia páchatelom trestných činov - zločinu a prečinu a návrh na doplnenie vyšetrovania v ktorom urgoval preplatenie svedočného. Žalovaný namietal premlčanie s tým, že lehota u žalobcu začína lehota na uplatnenie práva začína plynúť od 7.12.2010, kedy sa o škode dozvedel a uplynula dňom 7.6.2014 (kedy už je započítaná lehota na predbežné prejednanie nároku, ktorá podľa § 15 zák. 514/2003 Z.z. neplynie).

23. Súd sa v prvom rade musel zaoberať vznesenou námietkou premlčania žalovaného s tým, aby posúdil či žalobca si uplatnil žalobu riadne a včas.

24. Súd pri posúdení otázky premlčania vychádzal z ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.

25. Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v ustanovenej dobe; na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať (§ 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

26. Premlčanie je uplynutie času stanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané, v dôsledku čoho môže povinný subjekt čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Účelom inštitútu premlčania je na jednej strane viesť oprávneného (veriteľa) k tomu, aby v prípade nesplnenia záväzku povinným (dlžníkom) zbytočne neodkladal uplatnenie svojho práva, na druhej strane poskytnúť dlžníkovi nástroj na obranu proti veriteľovi, ktorý svoje právo neuplatnil v stanovenej lehote. Premlčacou dobou sa rozumie doba, v ktorej musí byť vykonané právo, aby nedošlo k jeho premlčaniu. Vznesenie tejto námietky nemá za následok zánik samotného práva; dlžníkom účinne vznesená námietka premlčania bráni súdnej vymáhateľnosti premlčaného práva.

27. Námietka premlčania môže byť úspešne uplatnená len za predpokladu, že sa veriteľ svojho práva behom premlčacej doby nedomáhal uplatnením na súde.

28. Ak je podmienkou na uplatnenie práva na náhradu škody nesprávny úradný postup, potom pre začiatok plynutia trojročnej subjektívnej premlčacej doby v zmysle ustanovenia § 19 ods. 1 zák. 514/2003 Z.z. je rozhodujúci okamih, kedy sa poškodený dozvedel o škode, v takom prípade na rozdiel od škody uplatňovanej vydaním nezákonného rozhodnutia, pre plynutie premlčacej doby nemá právny význam zrušenie rozhodnutia, ktorému prípadne i predchádzal nesprávny úradný postup ani deň jeho doručenia (oznámenia) poškodenému. Predpoklad hypotézy právnej normy § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Zb. (pokiaľ ide o začiatok plynutia premlčacej doby práva na náhradu škody v dôsledku nesprávneho úradného postupu) sa totiž nespája s vedomosťou poškodeného o tom, kto za škodu zodpovedá ale ani s jeho vedomosťou o tom, či a prípadne kedy nesprávnosť úradného postupu bola vyslovená (konštatovaná) príslušným orgánom; teda nevyžaduje sa, aby poškodený mal vedomosť o tom, kto za škodu zodpovedá - v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. Jediným predpokladom začiatku plynutia premlčacej doby je okamih, kedy sa poškodený t.j. žalobca dozvedel o škode.

Poškodený sa dozvie o škode vtedy, ak sú mu známe skutkové okolnosti, z ktorých možno zistiť vznik škody (v predpokladanej výške) zakladajúcej jej uplatnenie v zmysle zákona 514/2003Z.z., preto nie je určujúce, či napríklad (ne)správnosť úradného postupu bola v inom konaní zisťovaná, prípadne vzniknuté následky mohli byť v takom konaní reparaovateľné a či výsledky takéhoto konania (jeho právne závery) boli poškodenému známe; v uvedenom okamihu teda nemusí byť daná (napr. z rozhodnutia súdu vyplývajúca) nespochybniteľná istota poškodeného o zodpovednosti povinného subjektu.

29. Súd má za to, že žalobca sa o škode dozvedel najneskôr pri podaní odporu proti trestnému rozkazu zo dňa 7.12.2010 aj keď žalobca mal už že žalobca o škode musel vedieť už pred týmto dátumom, vzhľadom na to, že už dňa 28.10.2010 doručil Obvodnému oddeleniu Policajného zboru v Kráľovskom Chlmcí podanie označené ako cit. „Dodatok vyúčtovania trov trestného konania, opätovný návrh na vznesenie obvinenia páchatelom trestných činov - zločinu a prečinu a návrh na doplnenie vyšetrovania v ktorom urgovoal preplatenie svedočného.

30. Podľa názoru súdu žalobca vedel o náhrade škody pri podaní odporu voči trestnému rozkazu dňa 7.12.2010 a od toho momentu súd odvíja moment, kedy sa žalobca o škode dozvedel a od tohto momentu začína plynúť lehota na uplatnenie práva žalobcovi voči žalovanému. Princíp premlčania v tomto prípade je konštruovaný na subjektívnej vedomosti poškodeného t.j. žalobcu. Rozhodujúce je to, aby sa preukázala vedomosť o škode, teda kedy sa poškodený dozvedel o vzniku škody určitého druhu a rozsahu do tej miery, aby mohol svoj nárok uplatniť na súde. Bolo vecou žalobcu, aký si postup zvolil pri uplatňovaní svojho práva. Žalobca síce na Okresnom súde Bratislava I pôvodne podal žalobu voči Ministerstvu vnútra SR o zaplatenie 173,46.- Eur dňa 25.6.2013 a vec bola vedená pod sp. zn. 24C 173/2013, avšak konanie bolo skončené tak, že žaloba žalobcu bola zamietnutá dňa 2.9.2014 a žalobca vo veci nepodal odvolanie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom dňa 14.10.2014.

31. Súd konštatuje, že v danom prípade trojročná premlčacia lehota na uplatnenie nároku na náhradu škody ustanovená v § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. začala plynúť dňom 7.12.2010 a uplynula dňom 7.6.2014.

32. Žalobca podal návrh na začatie konania na súd až dňa 21.10.2014, t.j. po uplynutí premlčacej lehoty. V prípade, ak žalovaný vznesie dôvodne námietku premlčania, žalobca sa svojho práva nemôže v súdnom konaní úspešne domôcť. Súd sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu, že doba konania na súde od 21.6.2013 vo veci 24C 173/2013-51 zo dňa 2.9.2014 a doba vo veci v ktorej sa vedie súdne konanie vo veci 14C 211/2014 sa do doby premlčania nezapočítava, tak súd sa s takou argumentáciou žalobcu nestotožnil. Súd po zhodnotení námietky premlčania sa nezaoberal ďalšími námietkami týkajúcimi sa nesprávneho úradného postupu z dôvodu hospodárnosti konania. Súd pri posudzovaní námietky premlčania sa nestotožnil s argumentáciou žalovaného. Súd po zhodnotení dpokazovania dospel k záveru, že návrh žalobcu zamietol ako premlčaný.

33. Podľa § 255 ods. 1 C. s. p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, nepriznal náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal, nakoľko žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli a ani si ich neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 C. s. p.) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.